Twój przypis harwardzki

Karta do wydruku i uzupełnienia odręcznie. Najpierw wybierz instrukcję, potem przygotuj odsyłacz i pełny opis. Przykład jest na drugiej stronie.

Instrukcja i jej wersja

Dane źródła

Zapisz autorów w kolejności z publikacji, rok, tytuł oraz dane właściwe dla jej typu. Oddziel metrykę od gotowego formatowania.

Fragment i jego lokalizator

Odsyłacz do umieszczenia w tekście

Pełny opis do bibliografii

Porównaj oba zapisy ze wzorem tego samego rodzaju źródła w Twojej instrukcji. Jeżeli podano tylko nazwę Harvard, najpierw ustal konkretny wariant. Nie wymyślaj stron ani brakujących metadanych.

Rozwiązany przykład

Wariant z części Styl harwardzki w wymogach Wydawnictwa Uniwersytetu w Białymstoku. To przykład instrukcji, nie reguła każdej uczelni.

Materiał fikcyjny

Anna Lis, Maria Nowak i Piotr Wrona; rok 2024; *Uczenie się z komentarza*; Kraków; Oficyna Przykład; strona 37. Osoby, książka i przytoczenie zostały wymyślone do ćwiczenia.

W tekście

„Komentarz do wersji roboczej staje się użyteczny, gdy student ma możliwość poprawienia tekstu” (Lis, Nowak, Wrona 2024: 37).

W bibliografii

Lis A., Nowak M., Wrona P., 2024, *Uczenie się z komentarza*, Kraków: Oficyna Przykład.

Jak wykorzystać tę kartę

Na pierwszej stronie wpisz dane własnego, rzeczywiście przeczytanego źródła. Przykładowej książki z tej strony nie dodawaj do prawdziwej bibliografii. Dla artykułu, rozdziału lub strony internetowej sprawdź osobny wzór w wybranej instrukcji.

Co trzeba sprawdzić osobno

Gotowy nawias nie potwierdza, że fragment źródła wspiera Twoje zdanie. Zmiana wskazanej instrukcji może wymagać przeformatowania obu zapisów. Nie oceniaj poprawności wyłącznie po obecności nazwiska i roku.

Instrukcja przykładu: wydawnictwo.uwb.edu.pl/wymogi-edytorskie
Poradnik: ludzkiepisanie.pl/blog/przypisy-harwardzkie-przyklady-bibliografia/